

الزامات فضا و تاسیسات آزمایشگاه های سطح یک بهداشتی

- ساختمان آزمایشگاه نمی بایست خراب یا فرسوده باشد.
- ارتفاع سقف آزمایشگاه می بایست حداقل 240 سانتی متر باشد.
- دسترسی به فضای فنی آزمایشگاه فقط برای کارکنان مجاز باشد.
- واحد نمونه گیری ، پذیرش و جواب دهی می بایست از محیط آزمایشگاه مجزا باشد.
- کف و دیوارهای آزمایشگاه (حداقل تا ارتفاع 1/5 متر) قابل شستشو باشد. استفاده از رنگ های قابل شستشو ارجح است .
- درب های چوبی آزمایشگاه باید با رنگ های قابل شستشو و مقاوم مانند رنگهای روغنی ، رنگ آمیزی شده باشند.
- آزمایشگاه می بایست دارای سیستم سرمایش و گرمایش مناسب باشد.
- آزمایشگاه می بایست دارای سیستم لوله کشی گاز مطمئن بوده و یا در صورت استفاده از کپسول گاز نگهداری آنها در محل مطمئن و بدور از منابع حرارتی باشد.
- آزمایشگاه باید دارای سینک شستشو باشد.
- سرویس های بهداشتی زنان و مردان حتی المقدور جدا باشد و در صورت عدم امکان، حریم خصوصی بیماران به نحو مقتضی حفظ گردد.
- سرویس های بهداشتی می بایست دارای هواکش ، سیفون و صابون مایع باشند.
- سیستم جریان الکتریکی آزمایشگاه می بایست متناسب با تجهیزات موجود باشد و تجهیزات دارای سیم اتصال به زمین باشند.
- تهویه محیط آزمایشگاه می بایست به نحوی باشد تا مانع تجمع بو و بخارات سمی گردد. در صورت وجود پنجره در آزمایشگاه نصب توری الزامی می باشد.
- نور آزمایشگاه می بایست برای فعالیت کارکنان مناسب باشد.
- نحوه میزبندی و نصب کابینت ها به صورتی باشد که فضای کافی برای فعالیت کارکنان وجود داشته باشد.
- کابینتها و صفحات روی میزها قابل شستشو باشد.
- میزان انباشتگی کابینت های دیواری متناسب با قابلیت تحمل وزن در آن ها باشد.
- آزمایشگاه می بایست دارای دستشویی برای شستشوی دست کارکنان باشد. دستشویی ها باید دارای صابون مایع و دست خشک کن برقی باشد.
- آزمایشگاه باید برای دورریز پسماندهای غیر آلوده دارای سطل زباله درب دار و کیسه زباله مقاوم باشد.
- دسترسی به کپسول اطفاء حریق می بایست راحتی امکان پذیر باشد.